

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **B. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,

w związku z pismem obrońcy skazanego z dnia 13 sierpnia 2025 r.

o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 października 2023 r., sygn. akt II AKa 327/23,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV K 189/22,

na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. *a contrario*

zarządza:

- 1. stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie wskazanego wyżej postępowania z urzędu;**
- 2. odpis zarządzenia doręczyć skazanemu oraz jego obrońcy wraz z pouczeniem o braku zażalenia;**
- 3. określić numer sprawy jako załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo obrońcy skazanego B. K. datowane na 13 sierpnia 2025 r., zawierające wniosek o rozważenie wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 października 2023 r. o sygn. akt II AKa 327/23, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 19 kwietnia 2023 r. o sygn. akt IV K 189/22. W ocenie autora sygnalizacji w przedmiotowej sprawie doszło do uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającego „*na nienależytej obsadzie sądu poprzez branie udziału w wydaniu tego orzeczenia osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS*”. obrońca wskazując w dalszej części pisma, że powołanym sędzią jest X. Y. rozpoznająca sprawę w Sądzie Okręgowym w Gliwicach, powołał się na poglądy wyrażone w uchwale połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., w sprawie sygn. akt BSA I-4110-1/20 oraz uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, a także orzecznictwie międzynarodowym. W konsekwencji, obrońca skazanego wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 października 2023 r., sygn. akt II AKa 327/23 i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV K 189/22 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach jako sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, iż wznowienie postępowania na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w związku z ujawnieniem się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu, nie zaś na wniosek strony. Nie przekreśla to możliwości wykorzystania inicjatywy stron w celu skorygowania rzeczywistych uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. Z tych też względów pełne zastosowanie znajduje tu instytucja przewidziana w art. 9 § 2 k.p.k., umożliwiająca stronom wystąpienie z wnioskiem (sygnalizacją) o dokonanie czynności z urzędu. Ta inicjatywa, w razie potwierdzenia zaistnienia wskazanego uchybienia, może prowadzić do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego, zaś w przypadku braku zaistnienia uchybienia skutkującego obowiązkiem wszczęcia z urzędu takiego postępowania, nie wymaga wydania orzeczenia stwierdzającego, że wskazywana w sygnalizacji usterka nie występuje

(zob. uchwała siedmiu sędziów SN z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, nr 6, poz. 48). Tym samym w realiach niniejszej sprawy wystarczające byłoby jedynie pisemne zawiadomienie skazanego i jego obrońcy o braku przesłanek do wszczęcia postępowania wznowieniowego z urzędu, niemniej za celowe uznano syntetyczne wyjaśnienie powodów rozstrzygnięcia.

Obrońca skazanego zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. upatruje w zasiadaniu w składzie orzekającym w sądzie pierwszej instancji X. Y., która – jego zdaniem – została powołana na urząd sędziego z rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Rzecz jednak w tym, że ww. w trakcie postępowania prowadzonego przeciwko B. K. o sygnaturze IV K 189/22 była sędzią Sądu Rejonowego w Gliwicach, zaś w Sądzie Okręgowym w Gliwicach orzekała na mocy delegacji Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 sierpnia 2022 r. wydanej na podstawie art. 77 § 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (k. 1351). Jednocześnie Sąd Najwyższy ustalił z urzędu, że na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Gliwicach wymieniona sędzia powołana została dopiero postanowieniem Prezydenta RP z dnia [...] 2024 r. w wyniku podjętej przez Krajową Radę Sądownictwa uchwały z dnia [...] 2024 r., o nr [...], zaś uroczyste wręczenie aktu powołania i złożenie ślubowania miało miejsce w dniu [...] 2024 r. Z kolei do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Gliwicach, X. Y. została powołana postanowieniem Prezydenta RP z dnia [...] 2009 r., wręczonym podczas uroczystości w dniu 9 czerwca 2009 r., w wyniku uprzednio podjętej uchwały przez Krajową Radę Sądownictwa. Tym samym w badanej sprawie w ogóle nie zachodzi problematyka spełnienia przez ww. sędziego standardów niezależności i niezawisłości, o której mowa w przywołanym orzecznictwie krajowym i międzynarodowym, skoro urząd sędziego Sądu Okręgowego w Gliwicach sędzia X. Y. zaczęła sprawować już po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawie IV K 189/22 z dnia 19 kwietnia 2023 r., a powołanie na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Gliwicach nastąpiło na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na podstawie przepisów obowiązujących przed

wejściem w życie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Jedynie na marginesie należy zauważyć, że wskazywane przez autora pisma uchwały SN i orzecznictwo trybunałów międzynarodowych nie odnosiły się do kwestii udziału w składach orzekających sędziów delegowanych.

Reasumując, ponieważ w przedmiotowej sprawie nie ujawniły się uchybienia wymienione w art. 439 § 1 k.p.k., to konsekwencją musiało być stwierdzenie braku podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 października 2023 r., sygn. akt II AKa 327/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV K 189/22.

Mając na względzie powyższe, zarządzono jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]